

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 17Csp/15/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7517200313
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Tatranská
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2017:7517200313.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie samosudkyňou JUDr. Oľgou Tatranskou, v spore žalobcu: Intrum Justitia Slovakia s. r. o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: Y. J., B.. XX.XX.XXXX, X. Y. XXX, XXX XX Y., o zaplatenie 547,50 eur s príslušenstvom

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 323,56 eur, spolu s 8,25% úrokom z omeškania ročne zo sumy 323,56 eur od 20.02.2014 až do zaplatenia, a to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 18,20%

o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodný žalobca, spoločnosť Consumer Finance Holding a. s., podal dňa 11.01.2017 žalobu na tunajší súd, ktorou žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 547,50 eur, spolu s 8,25% úrokom z omeškania ročne zo sumy 547,50 eur od 20.02.2014 až do zaplatenia a na náhradu trov konania.

2. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok, uzavretej medzi pôvodným žalobcom a spoločnosťou Intrum Justitia Slovakia, s. r. o., zo dňa 17.03.2017, bola pohľadávka, ktorá je predmetom tohto sporu, postúpená na terajšieho žalobcu. Súd teda uznesením zo dňa 14.07.2017, sp. zn. 17Csp/15/2017, pripustil zmenu účastníkov konania na strane žalobcu

3. Pôvodný žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že medzi ním a žalovaným bola dňa 14.06.2012 uzavretá Zmluva o pôžičke (ďalej len „Zmluva“), evidenčné číslo XXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému pôžičku v sume 935,40 eur. Podľa Zmluvy mal žalovaný pôžičku splácať v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 16,04 eur mesačne. Do dnešného dňa však z uvedenej sumy zaplatil len 176,44 eur. Nakoľko žalovaný porušil svoju povinnosť splácať jednotlivé splátky riadne a včas, v súlade so Zmluvou a Podmienkami k Zmluve, žalobca dňa 24.01.2014 predžalobnou upomienkou vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých neuhradených splátok a upozornil ho na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Žalovaný však do dnešného dňa dlžné splátky neuhradil. Celkový dlh žalovaného, ktorý bol zosplatnený dňa 19.02.2014, teda podľa žalobcu predstavuje ku dňu podania žaloby sumu 547,50 eur. Žalobca si okrem tejto sumy, istiny, uplatnil voči žalovanému aj úroky z omeškania a náhradu trov konania.

4. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

5. Podľa ustanovenia § 177 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), pojednávanie nie je potrebné nariadovať, ak

- a) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 2 000 eur,
- b) strany s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo
- c) to ustanovuje tento zákon.

6. Podľa ustanovenia § 297 CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak

- a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa,
- b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

7. Po zistení, že v tomto spotrebiteľskom spore jeho hodnota neprevyšuje sumu 1000 eur, ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci a skutkové tvrdenia strán nie sú sporené, v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami, súd rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania.

8. Súd vykonal dokazovanie na základe predložených listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav:

9. Zo Zmluvy o pôžičke zo dňa 14.06.2012, ktorú medzi sebou uzavreli pôvodný žalobca a žalovaný súd zistil, že žalovanému bola poskytnutá suma 500 eur, ktorú sa zaviazal splácať v 60 mesačných splátkach po 16,04 eur mesačne, spolu s 32% ročným úrokom. Celková suma, ktorú mal žalovaný vrátiť, teda činila 935,40 eur.

10. Z predžalobnej upomienky zo dňa 24.01.2014, vyplýva, že pôvodný žalobca upozornil žalovaného, že nerešpektoval predchádzajúce upozornenia týkajúce sa Zmluvy č. 6121462, ktorými mu bola poskytnutá možnosť mesačného splácania pohľadávky a zároveň ho vyzval k okamžitej úhrade nedoplatku na splátkach v sume 139,52 eur, s tým, že ak okamžite nedôjde k úhrade splátky, bude veriteľ oprávnený dlh zosplatiť.

11. Z prehľadu splátok a úhrad súd zistil, že žalovaný uhradil žalobcovi v mesačných splátkach sumu 176,44 eur.

12. Podľa ustanovenia § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

13. Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa ustanovenia § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

15. Podľa ustanovenia § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (platného a účinného v čase uzavretia Zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

16. Podľa ustanovenia § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba,

ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

17. Podľa ustanovenia § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa ustanovenia § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

19. Podľa ustanovenia § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

20. Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 - 4 Občianskeho zákonníka (platného a účinného v čase spísania Zmluvy), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

22. Podľa ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky, upravené v spotrebiteľských zmluvách, sú neplatné.

23. Podľa ustanovenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

24. Podľa ustanovenia § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad pre spotrebiteľa priaznivejší.

25. Podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

26. Podľa ustanovenia § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

27. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov, nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

28. Dobré mravy možno stotožniť so všeobecne spoločensky uznávanými zásadami konania v právnom styku (pochtivosť, nezneužívanie výkonu práv, nešíkanózny spôsob výkonu práva, rešpektovanie rovnosti účastníkov občianskoprávných vzťahov).

29. Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí, sp. zn. 3Cdo/137/2003 už uviedol, že za právny úkon priečiaci sa dobrým mravom v zmysle ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, treba považovať úkon, ktorý je všeobecne neakceptovateľný z hľadiska v spoločnosti prevládajúcich mravných zásad a princípov vzájomných vzťahov medzi ľuďmi. Súlad právneho úkonu s dobrými mravmi treba posudzovať vždy komplexne so zreteľom na konkrétnu situáciu na oboch stranách sporu (nielen osoby vykonávajúce určité právo, ale aj osoby týmto úkonom dotknutej), s prihliadnutím na všetky rozhodujúce okolnosti a nezávisle od vedomia a vôle (zavinenia) toho, kto právo alebo povinnosť vykonáva. Ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka nemá vlastnú priamu normotvornú platnosť, keďže upravuje iba spôsob aplikácie a interpretácie ustanovení, ktoré priamo upravujú právne vzťahy, a to na základe všeobecných pravidiel morálnych, elementárnej slušnosti a tolerance a morálneho charakteru konajúcich.

30. Ústavný súd v náleze z 28.02.1995, sp. zn. Pl. ÚS 10/95, okrem iného uviedol, že aj keď sú úroky z pôžičky predmetom zmluvnej voľnosti medzi účastníkmi, neznamená to, že možno dohodnúť úroky v akejkoľvek výške. Dohoda o úrokoch musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda sa nesmie priečiť dobrým mravom. Závisí preto od rozhodnutia súdu, aby v konkrétnom prípade ustálil, či výška dohodnutých úrokov je alebo nie je v súlade s dobrými mravmi.

31. Ústavným súdom vyslovený názor korešponduje s tézou, že zásada zmluvnej voľnosti v súkromnom práve nie je absolútna a nachádza svoje obmedzenie (z hľadiska obsahovej náplne právnych úkonov) napríklad pri aplikácii korektívov rozporu s dobrými mravmi. Usmerňovanie zásady zmluvnej voľnosti prostredníctvom uvedených korektívov (ako aj napríklad pri zmluvnom zákaze) nepochybne prispieva k spoločenskej a právnej akceptácii zásady zmluvnej spravodlivosti v súkromnom práve.

32. Pokiaľ ide o primeranosť výšky úrokov z pôžičky, problematika dobrých mravov úzko súvisí s doktrínou o neprípustnom, resp. neprimeranom znevýhodnení založeným právny úkonom. Tento princíp nadobudol v modernom práve váhu a význam, a slúži určitým obmedzujúcim spôsobom k naplneniu zásady zmluvnej spravodlivosti.

33. Pri posúdení primeranosti dojednanej výšky úroku treba prihliadať na celkové okolnosti úkonu, jeho pohnútky a účel, ktorý sledoval. Predovšetkým však treba porovnať dojednaný úrok s úrokovou mierou obvyklou z praxe peňažných ústavov.

34. V danom prípade súd zistil, že priemerná úroková sadzba obchodných bánk v mesiaci 06/2012 bola 11,38%, no v Zmluve je uvedená výška úroku 32%, čo predstavuje takmer 3 - násobok priemernej úrokovej sadzby. Je všeobecne známe, že je prípustné, ak subjekty poskytujúce úvery obyvateľstvu z vlastných zdrojov, vyžadujú úroky vyššie než v obchodných bankách v danom čase, čo je spôsobené najmä tým, že ich vybavenie nie je až tak administratívne náročné, sú rýchlejšie a od spotrebiteľa sa nevyžaduje zabezpečenie. Miera, v akej sú ale takéto úroky akceptovateľné, však nesmie prekročiť rámec korektívu dobrých mravov a podľa ustálenej judikatúry súdov, je to miera ak nepresahuje úroveň dvojnásobku priemernej úrokovej sadzby obchodných bánk v danom čase. Pohybujúc sa v tolerancii udržateľných úrokov, ktoré by v tomto prípade mohli dosiahnuť úroveň od 11,38% do 22,76% ročne, však súd nemôže suplovať vôľu, v akej výške by riadne úroky boli, poprípade mohli byť dohodnuté, keďže nemôže vstupovať a ani nahrádzať kontrakčnú autonómiu zmluvných strán.

35. Z vykonaného dokazovania mal teda súd za preukázané, že medzi pôvodným žalobcom a žalovaným bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorá je ako typ zmluvy upravená v Obchodnom zákonníku, ktorou bola žalovanému poskytnutá pôžička v sume 500 eur, ktorú sa žalovaný zaviazal splatiť v mesačných splátkach s 32% ročným úrokom. V zmysle ustanovenia § 41 Občianskeho zákonníka, sú však ustanovenia Zmluvy ohľadom úrokov absolútne neplatné, nakoľko sú tieto dojednania v rozpore s dobrými mravmi. Keďže žalovaný z požičanej sumy uhradil žalobcovi 176,44 eur, súd ho zaviazal na zaplatenie sumy 323,56 eur, ktorú tvorí rozdiel medzi sumou poskytnutej pôžičky a uhradených splátok (500 eur - 176,44 eur).

36. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami, súd žalobu v rozsahu prevyšujúcom sumu 323,56 eur, zamietol

37. Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení, úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania stanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Podľa ustanovenia § 3 tohto nariadenia, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako zákonom ustanovená úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t. j. 0,25%.

38. V zmysle citovaných zákonných ustanovení súd zaviazal žalovaného aj na zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy 323,56 eur vo výške 8,25% ročne od 20.02.2014 až do zaplatenia, v zmysle podanej žaloby.

39. O trovách konania súd rozhodol na základe ustanovenia § 255 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Nakoľko bol žalobca v spore úspešný v sume 323,56 eur (59,10%) a žalovaný v sume 223,94 eur (40,90%), súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 18,20% (59,10% - 40,90%). O výške náhrady trov konania bude v súlade s ustanovením § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané, podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Košice - okolie. Lehota na podanie odvolania začína plynúť dňom nasledujúcim po dni doručenia tohto rozhodnutia. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie musí byť podpísané a predložené v počte 2 rovnopisov s prílohami. Ak nebude súdu doručený potrebný počet rovnopisov s prílohami, jeho kópie súd vyhotoví na náklady odvolateľa. Ak povinná osoba dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.